

En fars brev til sin sønn

Branislav ble ordinert til diakon i november i fjor. Hans far, som var en katolsk aktivist fengslet for sin kamp mot kommunismen i Tsjekkoslovakia på 1980-tallet, sendte ham et gripende brev.

05.03.2021

Branislav Borovsky, også kalt Brano som sin far, ble ordinert til diakon i november i fjor i Roma sammen med 26 andre som tilhører Opus Dei.

På grunn av koronarestriksjonene kunne ikke familien være tilstede og dele hans glede ved denne viktige begivenheten. Derfor bestemte faren seg for å sende ham dette gripende brevet, som sønnen nå ønsker å offentliggjøre.

Brano Borovsky, far til den nyordinerte diakonen, var en katolsk aktivist i det kommunistiske Tsjekkoslovakia på 1980-tallet. Han ble arrestert sammen med to kamerater i Polen og anklaget for å ha smuglet religiøs litteratur. Slagene, torturen og tiden han tilbrakte i fengsel bare forsterket hans tro på Gud.

Min kjære sønn Branislav,

12. desember 2020 vil det være nøyaktig 37 år siden dagen jeg ble fengslet i den polske byen Nowy Sacz. På den tiden var jeg en 20 år gammel universitetsstudent. De satte meg i fengsel for å ha smuglet

religiøs litteratur sammen med to venner. Vi brakte bøkene fra Polen og inn i Tsjekkoslovakia. Dette var de årene under kommunistregimet da det var forbudt å kjøpe denne type litteratur i bokhandler.

Min tid i fengsel skjedde mens det var unntakstilstand i Polen. Mine kamerater og jeg ble truet med en fengselsstraff på mellom 15 og 20 år.

Under forhørene slo, truet og ydmyket de militære forhørslederne oss på mange måter. Jeg tilbrakte tre måneder alene i en celle på 3 x 2 meter. Dag og natt sto lyset på i cellen. De ville ikke la meg sove eller hvile. Jeg måtte være taus hele tiden. I cellen var det noen ganger ekstremt kaldt og andre ganger uutholdelig varmt.

En gang sent på kvelden rettet en fengselsvakt som var døddrukken pistolen mot meg og truet med å drepe meg. Han var sint fordi han

ikke kunne dra på ferie fordi han måtte vokte meg.

Etter noen måneder ble jeg sendt til det største fengslet i Polen, i nærheten av byen Tarnov.

Ydmykelsene og slagene fortsatte. En av mine medfanger var en mentalt syk mann, en tidligere bokser, som samarbeidet med det kommunistiske politiet. Han pleide å angripe sine medfanger uten grunn, og slo og terroriserte oss.

Jeg var så langt nede mentalt at jeg opplevde at livet var meningsløst. Jeg kom til et punkt der jeg overveide om jeg skulle avslutte livet, hvis jeg fikk mulighet til det.

Det var som et tykt rep, laget av mange fine tråder, som litt etter litt begynte å gå i oppløsning, til det bare var en tråd igjen å holde fast i. Den siste tråden var min gudstro. Jeg hadde allerede gitt opp håpet om at min situasjon skulle bli annerledes.

Likevel visste jeg på en måte at Gud holdt oss alle i sin hånd. Skjønt det var først mange år senere at jeg virkelig forsto at Gud er tilstede i alt som skjer med oss... På den tiden følte jeg et stort tap, og opplevde at Gud holdt seg skjult. Men mange år senere forsto jeg at det motsatte var tilfelle. Jeg har aldri vært så nær Gud som jeg var den gangen.

Før jeg ble fengslet hadde jeg seriøst vurdert om jeg hadde et pretekall. Men kommunistene rev dette kallet ut av hjertet mitt. Jeg trodde at presteskapet hadde endt i mitt liv. Men ettersom årene har gått, ser jeg det nå i et annet lys.

Det var Guds plan at jeg skulle oppleve kommunismens fall og få tilbake sivile og religiøse rettigheter. Det var Guds plan at jeg skulle gifte meg med din mor og at Han ville velsigne oss med åtte barn. Og i Guds plan inngikk også ditt kall.

Denne lørdagen, 21. november 2020, vil du motta diakonordinasjonen sammen med dine venner på vei mot presteskapet. Til tross for at koronaviruspandemien forhindrer oss i å være sammen med deg personlig i et så viktig øyeblikk for deg og for hele vår familie, er jeg sikker på at Gud i sitt forsyn holder alt trygt i sin hånd.

Jeg vil gjerne forsikre deg om at på den dagen da du mottar diakonvielsens nåde, vil vi alle be spesielt for deg og takke Gud for ditt kall.

Jeg avslutter med mitt latinske favorittuttrykk: *Gutta cavat lapidem non vi sed saepe cadendo* [dråpen uthuler stenen, ikke med makt, men ved stadig å dryppe].

Bratislava, 17. november 2020, årsdagen for Fløyelsrevolusjonen.

Den 50 minutter lange dokumentarfilmen «Footprints in the Snow» (tekstet på engelsk) forteller historien om den katolske hemmelige motstandsbevegelsen i Tsjekkoslovakia under kommunismen. Filmen har også et kort intervju med Branislav Borovsky om hans egen rolle i kampen mot kommunismen.

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://dev.opusdei.org/nb-no/article/en-fars-brev-til-sin-sonn/> (04.08.2025)